

ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਸਿਵਲ

ਆਰ ਐਨ ਮਿੱਤਲ ਜੇ.

ਰਾਧਾ ਬਲਭ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਗੰਗਾ ਦੀਨ ਹਰ ਪਰਸ਼ਾਦ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

1977 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 703

28 ਫਰਵਰੀ, 1978

ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ (V of 1908) — ਸੈਕਸ਼ਨ 115(2) — ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਐਕਸ-ਪਾਰਟ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ — ਅਪੀਲੇਟ ਕੋਰਟ ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੀ ਹੈ — ਅਪੀਲੇਟ ਆਰਡਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ — ਭਾਵੇਂ ਬਰਕਰਾਰ ਹੋਵੇ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹੈ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 115 ਦਾ 21. 1908. ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਉਸ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁੜ-ਵਿਚਾਰ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਅਪੀਲ ਕਾਇਮ ਰੱਖੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਗੈਰ-ਅਪੀਲਯੋਗ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਨਹੀਂ। ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਸ ਲਈ, ਇੱਕ ਐਕਸ-ਪਾਰਟ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਪੀਲੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਹੈ।

(ਪਾਰਾ 5 ਅਤੇ 6)

ਸ੍ਰੀ ਜੈ ਸਿੰਘ ਸੇਖੋਂ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸੋਧ ਲਈ ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 115 ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ. ਪਟਿਆਲਾ, ਮਿਤੀ 30 ਦਸੰਬਰ 1976 ਸ੍ਰੀ ਪਰਮਜੀਤ ਸਿੰਘ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। ਸਬ ਜੱਜ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ। ਅਮਲੋਹ ਕੈਂਪ ਨਾਭਾ ਵਿਖੇ। ਮਿਤੀ 26 ਜੁਲਾਈ. 1974 ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਐਸ.ਸੀ ਸਿੱਬਲ .

ਅੱਛਰਾ ਸਿੰਘ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਵੱਲੋਂ ਜਵਾਬ ਤਲਬੀ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਆਰ.ਐਨ ਮਿੱਤਲ, ਜੇ.(ਓਰਲ)

(1) ਇਹ ਰਿਵੀਜ਼ਨਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 30 ਦਸੰਬਰ, 1976 ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਪਟਿਆਲਾ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਐਮ/ਸੀਟਰਾਧਾ ਬਾ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(2) ਕੇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਮੈਸਰਜ਼ ਗੰਗਾ ਦੀਨ ਹਰ ਪਰਸ਼ਾਦ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਏਜੰਟ, ਮੰਡੀ ਗੋਬਿੰਦਗੜ੍ਹ ਨੇ 11 ਜੂਨ, 1969 ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ। ਮੈਸਰਜ਼ ਰਾਧਾ ਵਿਰੁੱਧ 17,200

ਬਲਭ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼, ਅਧੀਨ ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਅਮਲੋਹ ਕੈਂਪ ਨਾਭਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਸਬੰਧੀ ਸੰਮਨ 13 ਜੂਨ, 1969 ਤੋਂ 6 ਜੁਲਾਈ, 1970 ਤੱਕ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਿਤੀਆਂ 'ਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਕੁਝ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਵੀ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੰਮਨ ਰਜਿਸਟਰਡ ਕਵਰ ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਸੇਵਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ। 6 ਜੁਲਾਈ, 1970 ਨੂੰ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ 4 ਅਗਸਤ, 1970 ਲਈ ਸੇਵਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। 6 ਜੁਲਾਈ, 1970 ਤੋਂ ਬਾਅਦ,

ਮੁਦਈ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਦਲੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਚ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ "ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨ ਵਿੱਚ 4 ਅਗਸਤ, 1970 ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਕੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨ ਵਿੱਚ 22 ਜੁਲਾਈ, 1970 ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਉਕਤ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ 4 ਅਗਸਤ, 1970 ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕਤਰਫ਼ਾ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇੱਕਤਰਫ਼ਾ ਗਵਾਹੀ ਲਈ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ 27 ਅਗਸਤ, 1970 ਤੱਕ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਦੀ ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਬਹਿਸ ਲਈ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ 29 ਅਗਸਤ, 1970 ਤੱਕ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਮੁਦਈ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਦਲੀਲਾਂ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਸੇ ਮਿਤੀ, ਭਾਵ, 29 ਅਗਸਤ, 1970 ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਖਿਲਾਫ 17,200 ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ।

(3) ਪੱਖ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਮੁਦਈ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਐਕਸ-ਪਾਰਟ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਵੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਪਟਿਆਲਾ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਿਆਂ ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ।

(4) ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਰੋਕੇ ਹੋਏ ਹੁਕਮ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੋਈ ਵੀ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਜੋਖੀ ਅਰਨ ਮੋਹਨ ਲਾਈ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਗੀਤਾ ਦੇਵੀ ਤੁਲਸਾਨ (1)। ਮੈਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਪਰ ਸ੍ਰੀ ਅੱਛਰਾ ਸਿੰਘ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਅਸਮਰੱਥਾ ਦਾ ਅਫਸੋਸ ਹੈ। ਇਸ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸੈਕਸ਼ਨ 115 ਸੀਪੀਸੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

“(1) ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੇਸ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਮੰਗ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਜਿਹੇ ਉੱਚ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(1) ਏਆਈਆਰ 1978 ਪਟਨਾ 2.

Kadha Balabh and Sons v. Ganga Din Har Parshad (Mittal, J.) (1978)2
ILR ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ

ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਪੇਸ਼ ਹੁੰਦੀ ਹੈ-

- (a) ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਾਂ
- (b) ਇਸ ਲਈ ਨਿਯਤ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹੋਣਾ, ਜਾਂ
- (c) ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਭੌਤਿਕ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ:

* * * *

- (2) ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਡਿਕਰੀ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਦਲ ਜਾਂ ਉਲਟ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

* * * *

(5) ਸ੍ਰੀ ਅੱਛਰਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਉਪ ਧਾਰਾ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸੋਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਹਾਈਕੋਰਟ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਯੋਗ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਵਿਆਖਿਆ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਉਪ-ਧਾਰਾ, ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਉਸ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁੜ-ਵਿਚਾਰ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਅਪੀਲ ਰੱਖੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਗੈਰ-ਅਪੀਲਯੋਗ ਹੁਕਮ ਤੋਂ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਟਕਰਾਅ ਸੀ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਕੇਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1976 ਦੁਆਰਾ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੱਖੀ ਰਾਮ ਮੋਹਨ ਲਾਲ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਘੋਖ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਦੀ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਚਰਚਾ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ:

“ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸ. 115 ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕੁਝ ਵਿਵਾਦ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਸ਼ਕਤੀ ਕੇਵਲ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰੋਕੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਪੀਲ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਅਪੀਲ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 115 ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦਾਂ "ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਹੈ" ਦਾ ਅਰਥ ਇਸ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਉਹਨਾਂ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ 'ਤੇ ਇਹ ਪਾਬੰਦੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਉਹਨਾਂ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਪੀਲ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ *ਟਿਪਨ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਸੈਕਟਰੀ ਆਫ ਸਟੇਟ (2)* ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਫਜ਼ਲ ਅਲੀ, ਜੇ. (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸੀ) ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 115 ਬਜ਼ਰਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਇਸ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰੇ। ਉਹ ਧਾਰਾ ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਿਸਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਨੇ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ - ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਪੀਲ ਕਿਸੇ ਘਟੀਆ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, *ਮਗਥੂਲ ਅਲਾਰਮ, ਖਾਨ ਬਨਾਮ ਖੱਦੈਜਾ ਬੇਗਮ (3)* ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਹ ਪਾਇਆ ਕਿ ਵਿਵਾਦਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਕੋਲ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰੀਵਿਜ਼ਨ ਅਰਜ਼ੀ ਅਯੋਗ ਸੀ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਅੱਗੇ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਉਪਾਅ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਾਰਾ 115 ਦੀ ਮੌਜੂਦਾ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਰਗੀ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ਨ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਿੱਥੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਅੱਗੇ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਸ. 115 ਦੀ ਮੌਜੂਦਾ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਅਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਜਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਲਈ ਇਸ ਦੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੋ।

(6) ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕੇਸ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ/ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੰਨਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁੜ-ਵਿਚਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਬਰਕਰਾਰ ਹੈ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਸ਼ਿੱਠਾਂਗਾ।

(7) ਪਹਿਲਾ ਸਵਾਲ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ *ਐਕਸ-ਪਾਰਟ ਫਰਮਾਨ* ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਫ਼ੀ ਕਾਰਨ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 13 ਜੂਨ, 1969 ਤੋਂ 6 ਜੁਲਾਈ, 1970 ਤੱਕ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਆਮ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਰਜਿਸਟਰਡ ਕਵਰ ਰਾਹੀਂ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। 6 ਜੁਲਾਈ, 1970 ਤੋਂ ਬਾਅਦ d~ (2) A.LRr i935 Patna'86 ਦੇ ਬਦਲ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(3) ਏਆਈਆਰ 1949 ਪਟਨਾ 133.

ਸੇਵਾ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਡੇਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਕੇ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਜੈਪੁਰ ਵਿੱਚ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸਨੇ ਇੱਕ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਐਕਸ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਧਿਕਾਰੀ ਇੰਚਾਰਜ ਸੂਚਨਾ ਬਿਊਰੋ, ਜੈਪੁਰ ਤੋਂ ਏ.ਐਲ. ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨ ਦਾ ਉਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਰਕੂਲੇਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਖਬਾਰ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਖਬਾਰ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਦੁਆਰਾ ਪੋਸਟਿੰਗ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਬੰਧਤ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਭੇਜਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੋਸਟਿੰਗ ਦੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਸਹੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨ ਦੀ ਕਾਪੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗਾ। ਉਪਰੋਕਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦੱਤਨਾ ਨਾਥ ਬਨਾਮ *ਦੇਵ ਰਾਜ (4)* ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਤ ਹਾਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਬਲਿਕ ਕੈਟੇਜਨ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲੀ ਗਈ ਸੇਵਾ ਦਾ ਸਿਰਫ

Kadha Balabh and Sons v. Ganga Din Har Parshad (Mittal, J.)

ਅਰਥ ਹੈ ਬਜ਼ਰਤੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਆਉਣ ਦੀ ਹਰ ਵਾਜਬ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੋਵੇ। ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਗਿਆਨ ਲਈ ਜਿਸਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਪੇਪਰ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅੱਗੇ ਰੱਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਸਰਕੂਲੇਸ਼ਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਸਹੀ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(8) The:tnext! ਸਵਾਲ ਹੈ ਕਿ; ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਐਕਸ-ਪਾਰਟ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਾਬਕਾ ਪੱਖ ਫਰਮਾਨ 29 ਅਗਸਤ, 1970 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ 31 ਮਈ, 1971 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1963 ਦੀ ਧਾਰਾ 123, 30 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਸੀਮਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਐਕਸ-ਪਾਰਟ ਫਰਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣਾ। 30 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਡਿਕਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਗਿਣਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਸੰਮਨ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ ਤਾਂ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਜਦੋਂ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਫਰਮਾਨ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਪਰੋਕਤ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਲੇਖ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ 1908 ਦੇ ਆਰਡਰ V ਦੇ ਨਿਯਮ 20 ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਦਲੀ ਗਈ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ 6 ਮਈ 1971 ਨੂੰ ਇਸ ਫਰਮਾਨ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗਾ, ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੀ ਕਾਰ ਮੁਦਈ ਨੇ ਉਸ ਫਰਮਾਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਅਟੈਚ ਕਰ ਲਈ। ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨ ਦਾ ਜੈਪੁਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਰਕੂਲੇਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਅਖਬਾਰ ਦੇ ਪੋਸਟਿੰਗ ਦੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਪਤਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 6 ਮਈ, 1971 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ' (4) 1970. RCJ 722.

ਜਲੰਦੂਰ ਐਕਸ-ਸਰਵਿਸਮੈਨ ਮੋਟਰ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕੋਆਪਰੇਟਿਵ ਸੋਸਾਇਟੀ ਲਿਮਿਟਡ ਬਨਾਮ ਦੀ ਜਨਰਲ ਅਸ਼ੋਰੈਸ ਸੋਸਾਇਟੀ ਲਿਮਿਟਡ, ਆਦਿ (ਮਿੱਤਲ, ਜੇ.)

ਅਰਜ਼ੀ 31 ਮਈ 1971 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਭਾਵ, ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਫਰਮਾਨ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗਾ। ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ, ਅਰਜ਼ੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ।

(9) ਉੱਪਰ ਦਰਜ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਇਕ ਪਾਸਟ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। 150 ਲਾਗਤ ਵਜੋਂ. ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਲਾਗਤ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ 3 ਅਪ੍ਰੈਲ 1978 ਨੂੰ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਅਮਲੋਹ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਐਨ.ਕੇ.ਐਸ

ਆਰ ਐਨ ਮਿੱਤਲ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ.

ਜਲੰਦੂਰ ਐਕਸ-ਸਰਵਿਸਮੈਨ ਮੋਟਰ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕੋਪ -
ਰੈਟੀਵ ਸੋਸਾਇਟੀ ਲਿਮਿਟਡ, - ਡਿਫੈਂਡੈਂਟ-ਅਪੀਲੈਂਟ।

ਬਨਾਮ

ਜਨਰਲ ਅਸ਼ੋਰੈਸ ਸੋਸਾਇਟੀ ਲਿਮਿਟਡ FTC., — ਮੁਦਈ —
ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1971 ਦੇ ਆਰਡਰ ਨੰਬਰ 149 ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ।

ਫਰਵਰੀ 28, 1978

ਕੈਰੀਅਰਜ਼ ਐਕਟ (1865 ਦਾ HI) — ਧਾਰਾ 9 ਅਤੇ 10 — ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ (1940 ਦਾ X) — ਸੈਕਸ਼ਨ 13 (ਬੀ) ਅਤੇ 30 — ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਸਾਮਾਨ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ ਸਾਂਝੇ ਕੈਰੀਅਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁਕੱਦਮਾ — ਮੁਦਈ — ਕੀ ਕੈਰੀਅਰ ਦੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਏਜੰਟ — ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ — ਕੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ — ਅਜਿਹੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸਬੰਧੀ ਤੱਥ — ਕੀ ਮੁਦਈ ਵਿਚ ਸ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ — ਅਜਿਹਾ ਨੋਟਿਸ ਬੀਮੇ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ — ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਕ ਹੋਰ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ — ਕੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ — ਰਾਇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 13(ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ — ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ — ਕੀ ਅਜਿਹੀ ਰਾਏ ਨਾਲ ਪਾਬੰਦ ਹੈ — ਕਿਸੇ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ — ਅਦਾਲਤ — ਕੀ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਆਮ ਕੈਰੀਅਰ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਮਾਲ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ, ਨੁਕਸਾਨ ਜਾਂ ਨਾ ਡਿਲਿਵਰੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਮੁਦਈ ਲਈ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਨੁਕਸਾਨ, ਨੁਕਸਾਨ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਡਿਲਿਵਰੀ ਦੀ ਅਣਗਹਿਲੀ ਕਾਰਨ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਕੈਰੀਅਰ, ਉਸਦੇ ਨੌਕਰ ਜਾਂ ਏਜੰਟ। ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨੂੰ ਮਾਲ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਜਾਂ ਸੱਟ ਦੁਆਰਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੈਰੀਅਰਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10। 1865 ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਕੋਰੇਜ ਲਈ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਮਾਲ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਜਾਂ ਸੱਟ ਬਾਰੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੈਰੀਅਰ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਆਮ ਕੈਰੀਅਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮਾਲ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਜਾਂ ਸੱਟ ਲਈ ਹਰਜਾਨੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ, ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੈਰੀਅਰ 'ਤੇ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਸੇ ਕੈਰੀਅਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਾਇਸ ਹੈ।

(Para 8)

ਡਿਸਕਲੇਮਰ- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਸਿੰਘ

ਪ੍ਰਭਾਪ੍ਰੀਤ